

Skriftligt besvarede spørgsmål.

I tiden efter den 5. juni 1976 blev der som tidligere nævnt modtaget svar på en række spørgsmål, der i henhold til forretningsordensens § 20 var eller blev stillet til ministre med anmodning om skriftligt svar.

En del af disse spørgsmål er sammen med besvareelserne optaget foran sp. 11399-11644, og resten er optaget nedenfor.

Af *Steen Folke* (VS) til ministeren for Grønland (23/7 1976):

»Hvordan kan ministeren som en selvfølge regne med, at den danske stat kan råde over grønlandske uranforekomster til forsyning af fremtidige danske atomkraftværker på et tidspunkt, hvor der er ved at blive indført hjemmestyre i Grønland?«

(Spn. nr. 684).

Begrundelse.

I et svar til min partifælle fru Litten Hansen (af 5. juli) har handelsministeren givet en i pressen vidt og bredt citeret redegørelse for mulighederne for uranforsyning fra Grønland som svar på spørgsmålet om imødegåelse af en uranforsyningskrise. I redegørelsen hedder det bl. a.: »For lande, der på eget territorium har uranforekomster, vil den højeste grad af sikkerhed kunne opnås ved direkte investeringer i sådanne forekomster«. Ministerens svar nævner ikke med ét ord det problem, at der, længe inden eventuel uranindvinding i Grønland bliver aktuel, planlægges indført hjemmestyre.

Spørgsmålet om rådighed over ressourcerne i den grønlandske undergrund er helt centralt i forbindelse med en hjemmestyreordning. Samtidig er spørgsmålet det mest omstridte i den siddende hjemmestyrekommissions arbejde. Selv om den danske stat næppe vil gå med til at lade det grønlandske folk råde over sine egne ressourcer, er der heller ikke noget, der tyder på, at en dansk minister fortsat suverænt vil kunne disponere over Grønlands ressourcer.

Minister for Grønland *Jørgen Peder Hansens* svar (11/8 76):

Begrundelsen for spørgsmålet henviser til og angiver at citere fra en »redegørelse for mulighederne for uranforsyning fra Grønland«. Dette er ikke korrekt, idet den pågældende re-

degørelse, som er udarbejdet af uranforsyningsudvalget, og som handelsministeren henholdt sig til i et svar til fru Litten Hansen (VS) den 5. juli 1976, giver en generel vurdering af, på hvilke måder uranforsyning kan søges sikret. I vurderingen gives således generelt udtryk for, at »for lande, der på eget territorium har uranforekomster, vil den højeste grad af sikkerhed kunne opnås ved direkte investeringer i sådanne forekomster«. I vurderingen peges samtidig på andre måder at søge sikret uranforsyning på, såsom langtidskontrakter med uranproducenter, eventuelt ved produktionssamarbejde med disse, samt fastsættelse af vilkår om uranforsyning i kontrakter om køb af kernekraftværker. Også spørgsmålet om berigningstjeneste for uran til letvandsreaktorer er vurderet.

I redegørelsen er endvidere oplyst, at Kvanefjeldsforekomsten i Sydvestgrønland indeholder sådanne mængder uran, at en eventuel produktion kan blive stor nok til at dække det behov, som driften af de i den energipolitiske redegørelse omtalte kernekraftanlæg ville foranledige fra 1989 og fremover. Når der tales om en eventuel produktion, hænger dette sammen med, at en sikker bedømmelse af mulighederne for udvinding af denne specielle malm kræver yderligere undersøgelser.

Omtalen af en eventuel uranproduktion i Grønland forekommer at være en naturlig del af en vurdering af Danmarks muligheder for at få brændsel til eventuelle kernekraftværker. At ledsage omtalen af denne mulighed for uranforsyning med vurdering af indholdet af en fremtidig grønlandsk hjemmestyreordning ville forekomme mindre rimeligt på et tidspunkt, hvor hjemmestyrekommissionen alene har gennemført indledende drøftelser af spørgsmålet om, hvorledes den grønlandske indflydelse med hensyn til råstofferne kan øges, og endnu ikke er nået frem til at stille forslag herom. Jeg vil finde det urigtigt i denne sammenhæng at foruddiskontere løsningen af dette spørgsmål, men skal dog erindre om, at det fra såvel dansk som grønlandsk side i hjemmestyrekommissionen er en klar målsætning, at en hjemmestyreordning skal etableres inden for rammerne af rigsfællesskabet.

Af *Halvgaard* (FP) til boligministeren (23/7 76):

»Mener ministeren, det er rimeligt, at en kommune opkøber jord, udstykker, byggemod-